

Hồi 35**DIỆT ÁC MA: SẮP MƯU BÀY KẾ
QUẢ NÓNG LÒNG ĐỂ LỘ DIỆU CƠ**

Nhìn từng người đã hiện diện đông đủ, Cơ Thạch hỏi:

- Những gì văn bối vừa phân bày, chư vị đã rõ rồi chứ?

Quách Phú chép miệng:

- Người đã minh định, lão ma chính là Đạo Kiếm Thượng Nhân?

Cơ Thạch gật đầu:

- Lúc phải, lúc không phải, đó là do văn bối đã quá đề cao lão! Giờ đã rõ, như di thư của gia phụ, lão chính là Đạo Kiếm Thượng Nhân, một kẻ vừa là thù nhân vừa là phản đồ của Bạch Thạch môn và cũng là một ma đầu có tâm cơ xảo quyết, có tâm địa độc ác.

Huệ Tâm sư thái lên tiếng:

- Nam mô a di đà phật! Để đối phó với lão ma đã có thiếu hiệp. Phần bọn bần ni phải chăng cố gắng cách không cho bọn chúng có cơ hội liên thủ?

Chàng đáp thật lễ độ:

- Sư thái nhận định rất đúng? Do không thể để Cửu Âm Công của Tưởng nhị sư bá gây phương hại đến chư vị, văn bối đành phải dẫn dụ lão ma đến nơi đây! Trong khi đó, chư vị cứ tốc chiến tốc thắng, vừa lo chi trì với bọn đối phương vừa tìm cách giải cứu cho những ai bị lão ma giam cầm!

Vô Lượng đạo trưởng lo ngại:

- Vô lượng thọ phật! Muốn cầm chân bọn họ không khó, chỉ ngại rằng không cầm chân được lâu.

Cơ Thạch cố trấn an:

- Chỉ độ nửa canh giờ là nhiều, chư vị xin cứ tận lực! Văn bối tin chắc bọn chúng vì bị bất ngờ sẽ không kịp ứng phó, đủ cho chư vị cầm chân ít nhất là nửa canh giờ cần thiết này!

Tưởng Hồng Nhu tiến lên với trên lưng đang cõng một phụ nhân tóc đã điểm bạc:

- Sư phụ người muốn biết bằng cách nào người tin chắc sẽ dụ được lão ma đến đây?

Chàng cười thầm vì biết lão mượn danh như vậy để tránh việc gọi chàng là môn chủ, do ở đây ai ai cũng có bối phận cao hơn chàng và chàng hiện là môn chủ của lão nên lại có bối phận cao hơn, lão không muốn bị bẽ mặt! Chàng bấm báo:

- Sư phụ! Đệ tử đã có sẵn mọi sắp đặt! Sư phụ hãy yên tâm, không qua canh ba lão ma sẽ tự mò đến!

Phụ nhân trên lưng Tưởng Hồng Nhu vừa gật đầu vừa lẩm bẩm:

- Ta cũng mong như vậy! Để xem diên mạo của lão là thế nào, sao dám làm bại hoại thanh danh bốn môn!

Cơ Thạch đưa mắt nhìn mọi người:

- Bây giờ là đầu canh một, chư vị có thể từ từ xuất phát. Lúc canh hai điểm, cũng là lúc chư vị đến nơi, chư vị nên bế khí nín hơi chờ để lão ma phát hiện! Và khi canh ba đến, hoặc lúc đó hoặc chậm hơn một chút, chư vị hãy bắt đầu! Cũng vào thời điểm đó, ở nơi này lão ma sẽ bị bọn văn bối dồn vào tử địa! Chư vị xin bảo trọng!

Mãi lo phân phó Cơ Thạch không nhìn thấy Tưởng Hồng Nhu đang lén đặt sư phụ chàng xuống đất!

Khi thấy chỉ còn mình sư phụ lưu lại, chàng kinh ngạc:

- Sư phụ! Nhị sư bá đi đâu?

Sư phụ chàng xua tay:

- Ta cũng không rõ! Lão chỉ nói lão sẽ quay lại ngay!

Lúc đó, có tiếng Tưởng Hồng Nhu vắng đến:

- Ta chẳng đã quay lại rồi sao? Tưởng Hồng Nhu này đã nói nhất định không sai lời.

Sư phụ chàng điểm một nụ cười lạt:

- Vị tất đã như lão nói! Mai Tuyết Tuyết này chỉ tin vào những gì mắt thấy tai nghe mà thôi!

Gương mặt của Tưởng Hồng Nhu cứ méo xệch đi:

- Mai muội không lẽ vẫn chưa...

- Đừng vội gọi ta như vậy! Ta chấp thuận để lão đưa ta đến đây cũng là nể lời thỉnh cầu của đệ tử, cũng là của môn chủ! Nào phải do lão thỉnh cầu và được ta lượng thứ?

Tưởng Hồng Nhu cúi gầm mặt:

- Được! Lần này ta nhất định sẽ có cách khiến mọi người tin ta! Ta cũng đã có những sắp xếp sẵn!

Cơ Thạch bỗng lo ngại:

- Nhị sư bá...

Tưởng Hồng Nhu bồng vòng tay thi lễ:

- Môn chủ yên tâm! Được môn chủ đại lượng, thu thuộc hạ làm khai sơn môn hạ, đã là một môn nhân đầu tiên của một Bạch Thạch môn vừa quang phục, thuộc hạ sẽ không để những môn nhân sau này phải hổ thẹn!

Cơ Thạch nhú mày:

- Nhị sư bá nên nhớ, tất cả mọi việc đều phải nhất nhất tuân thủ theo sự sắp đặt của tiểu diệt! Nhị sư bá không được tùy tiện hành động, nếu không có sự ưng thuận của tiểu diệt.

Tưởng Hồng Nhu khom người:

- Thuộc hạ sẽ y lệnh!

Tuy vậy, nhưng khi thấy lão sau đó cứ dùng đôi tay mân mê mãi Cửu Âm Sáo, Cơ Thạch mơ hồ nhận ra ở lão đang có những trở vấn vương!

Từ đó, chàng luôn để mắt đến lão.

Xung quanh đang vắng lặng như tờ, do màn đêm buông xuống càng lúc càng dày vì đã vào canh ba, bỗng ở xa xa có tiếng một nữ nhân gào thét:

- Con ta đâu? Hãy trả đứa con bé bỏng cho ta...

Cơ Thạch đã nghe và đôi mục quang bắt đầu lóe sáng!

Được một lúc nữa khi tiếng gào thét vang lên khá gần, cũng là lúc Tưởng Hồng Nhu nghe lọt vào tai.

Vẫn để mắt đến lão, Cơ Thạch khẽ chạm vào lão:

- Không được gây kinh động! Đó là cách tiểu diệt dẫn dụ lão ma!

Thêm một lúc nữa đến lượt Mai Tuyết Tuyết nghe.

Lúc này vì tiếng gào nọ vang lên đã quá gần, Cơ Thạch không ngần ngại giải thích cho sư phụ nghe:

- Sư phụ cứ bình tâm. Lão ma sắp đến rồi.

Và Tưởng Hồng Nhu phải giật mình khi phát hiện có bóng một nữ nhân với tóc tai rũ rượi vừa bỏ chạy tứ tung vừa gào:

- Hãy trả đứa con bé bỏng cho ta! Con của ta... Hà nhi bé bỏng của ta.

Vút!

Cơ Thạch bồng trôn cứng người khi nghe một tràng cười chột vang lên:

- Kẻ nào dám giả thần giả quỷ hí lộng ta! Bàn Tố Quyên đã bị ta hủy nát toàn bộ thi thể, ai lại dám giả trò với ta? Ha Ha...! Hãy hiện thân đi! Ha... Ha...

Không ngờ lão ma chưa đi đến tận nơi đã phát hiện ra sự giả trá, Cơ Thạch vừa giữ tay Tưởng Hồng Nhu vừa giả giọng ôm ôm gọi to:

- Thạch lão hữu có nhận ra Cơ Vĩnh ta không?

Đã từng bị Cơ Thạch dùng trò này lừa gạt, Tưởng Hồng Nhu tự mỉm cười và chờ đợi đến lượt kẻ khác bị lừa gạt và Tưởng Hồng Nhu thích thú khi nghe lão ma quát:

- Cơ Vĩnh đã chết! Phải chăng là Cơ Thạch người đang giở trò?

Cơ Thạch vận lực làm cho thanh âm mang sắc lạnh:

- Ta chết không nhắm mắt Thạch lão hữu? Sao lão không cho ta biết công phu kia là Tử Khí Tam Ngươn Chưởng? Lão là người Bạch Thạch môn sao lại nói đó là công phu truyền gia của lão?

Không nghe tiếng lão đáp, Cơ Thạch vẫn quyết dụ lão đến gần:

- Lão có biết những oan hồn của Mạnh gia đang ngày đêm oán trách ta chăng? Họ trách ta truyền Tiên Thiên Chân Khí cho lão làm gì để lão có dịp hạ sát họ!

Quả nhiên lão ma lại quát:

- Cơ Thạch! Sao người biết rõ những chuyện này? Phải chăng phụ thân người đã có di thư lưu lại cho người?

Cơ Thạch vẫn tìm cách dẫn dụ:

- Thạch lão hữu hãy mau đến giúp ta! Nào là Bàn Tố Quyên, nào là Thiện Quả, cả đôi phu phụ một y sư đã từng bị lão chiếm đoạt Thiên Niên Hà Thủ Ô, tất cả đang xâu xé ta đây này.

Âm thanh của lão ma mất dần sắc thái tự tin:

- Những chuyện này... những chuyện này làm sao người biết? Ai đã nói cho người nghe? Phải chăng là lão Chứng Quả bấy lâu nay đã lẩn trốn?

Cơ Thạch hoàn toàn không ngờ khi nghe thanh âm của lão đại sư Chứng Quả bỗng vang lên:

- Không sai! A di đà phật! Tội của lão thí chủ đã động đến trời cao hãy buông đao đồ tể xuống và hãy...

Cơ Thạch hoàn toàn thất kinh khi nghe lão ma quát cực lớn:

- Muốn ta buông đao đồ tể ư? Trừ phi lão Chứng Quả người phải chết!

Và một bùng Tử Quang liên bùng sáng giữa đêm đen!

Không còn dịp để mắng trách Tưởng Hồng Nhu nữa vì chàng biết nếu không do Tưởng Hồng Nhu nói, Chứng Quả lão đại sư đâu thể xuất hiện đúng lúc như thế này. Cơ Thạch tung người lao ra:

- Thạch lão ma chớ buông lung đã tánh! Hãy chờ!

Ào... Ào...

Với bóng một chưởng tay to lớn phát màu sáng trắng hoàn toàn lộ rõ giữa đêm đen, cục diện liền cho thấy đây sẽ là một trận thư hùng vô tiền khoáng hậu! Và kết quả của trận giao chiến sinh tử này hoặc sẽ là ứng nghiệm câu: Tử Quang xuất Bạch Thạch tiêu, hoặc câu của cổ nhân thường nói “tà bất thắng chính” sẽ có dịp được minh chứng!

Nhưng khoan hãy nói đến kết quả vì hãy còn quá sớm. Chỉ biết rằng hiện tại, ngay khi thấy dấu chưởng tay xuất hiện, lão Thạch đại ma đầu không những không lo ngại, trái lại lão cười đắc ý thập phần ngạo nghễ:

- Quả nhiên ta đoán không lầm! Chính là người Cơ Thạch! Được! Người tự đến đây là người tự đánh mất cơ hội nhìn thấy ánh dương quang lần cuối! Nạp mạng đi thôi! Ha... Ha...

Lão hướng ánh Tử Quang vào bóng chưởng tay to lớn của Cơ Thạch.

Vù... Vù...

Đã có chủ định, phát hiện Chứng Quả đại sư kể như vô sự do lão ma đang dồn mọi sự nỗ lực vào việc hạ thủ chàng, Cơ Thạch tự ý thu bớt kinh lực trong chiêu chưởng vừa phát đi.

Ào...

Ầm!

Bị dư kinh chấn lùi, Cơ Thạch vờ thất sắc khi nghe lão ma cười sằng sặc:

- Một lần nữa ta cũng đoán không lầm! Hóa ra người cũng bị chưởng thương không kém gì bọn Thiện Duyên! Ha... Ha... Ta đánh giá người quá cao rồi. Đỡ!

Vừa lao đến lão Thạch vừa hung hăng phát xạ tia Tử Quang.

Vút!

Vù... Vù...

Do khoảng cách giữa Chứng Quả đại sư và trận chiến đang diễn ra vẫn chưa đủ an toàn cho bản thân lão đại sư Chứng Quả, Cơ Thạch một phen nữa phải lấy thoái làm tiến, nhượng tiên cơ cho lão ma! Vừa xuất chiêu, chàng vừa lùi:

- Lão đoán trúng thì đã sao? Đêm nay cũng sẽ là đêm cuối cùng của lão ở cõi hồng trần này. Đỡ!

Ào... Ào...

Công phu Bạch Thạch một lần nữa phải chịu kém công phu Tử Quang.

Ầm!

Lão Thạch càng thêm đắc ý lao đến như tia chớp lóe:

- Ma đưa đường quỷ dẫn lối! Tiểu tử ơi tiểu tử! Sao ngươi không biết tự lượng sức? Đỡ! Ha... Ha...

Vù... Vù...

Cơ hội cho Cơ Thạch vận dụng toàn bộ sở học chợt mất đi khi có tiếng hô hoán của Tưởng Hồng Nhu:

- Ngươi không cần phải nhân nhượng lão! Cũng như sư phụ ngươi, Chúng Quả đại sư cũng đã được ta ám thị cách phòng ngừa Cửu Âm Công rồi.

Cơ Thạch thêm tái mặt vì nghe lão ma chợt quát:

- Thì ra bọn ngươi đã có sẵn chuẩn bị định dùng Cửu Âm Công đối phó với công phu Tử Khí? Đây là một lầm lẫn to lớn khiến bọn ngươi phải chết! Hãy xem phi kiếm của ta.

Véo...

Trong khi vẫn giữ nguyên chưởng Tử Quang đang nhắm vào Cơ Thạch, tả thủ của lão vừa vẩy xạ liên tia ra một đạo kiếm quang lao như tên bắn về phía Tưởng Hồng Nhu vừa đường đột xuất hiện!

Do có tia kiếm quang xuất hiện, ngọn sáo Cửu Âm vừa đặt lên môi phải được Tưởng Hồng Nhu nhắc ra! Và Tưởng Hồng Nhu phải dùng sáo thay cho vũ khí, lo đối phó với tuyệt kỹ Phi Kiếm vốn đã thành danh từ lâu của lão Thạch!

Cơ Thạch thêm thất vọng khi nghe lão Tưởng quát inh ỏi:

- Phi Kiếm của lão chưa đủ làm ta sợ đâu! Xem đây!

Véo... Véo

Quá thất vọng, Cơ Thạch phải thần tốc quật ra một kinh Bạch Thạch và quát:

- Đã vậy nhị sư bá hãy mau tìm cách phát động Cửu Âm Công! Lão ma, đỡ!

Những tiếng chạm kinh liên tiếp vang lên.

Ầm!Ầm!

Choang... Choang...

Do chủ động phát chiêu nên lão ma có thừa thời gian để làm một việc mà Cơ Thạch đã ngờ trước và đã lo ngại điều đó có thể xảy ra!

Nhìn lão ma đang ung dung nhét hai mảnh giẻ thật chặt vào hai bên tai, Cơ Thạch hoàn toàn mất hết nhẫn nại:

- Nhị sư bá đã làm hỏng hết đại sự! Lão ma cũng có cách vô hiệu hóa Cửu Âm Công rồi! Đành phải dốc toàn lực! Đánh!

Cơ Thạch tung người lao đến hất nhanh một chưởng khí Bạch Thạch.

Vút!

Ào... Ào...

Tai bị nút kín lão Thạch ma đầu tuy không còn nghe được gì nhưng vẫn cứ ngoác mồm cười đắc ý:

- Cang Khí Bạch Thạch?! Ha... Ha... Liệu người thi triển được mấy lần với chân nguyên nội lực có giới hạn của người? Hãy xem đệ nhất ngươn Tử Khí!

Vù... Vù...

Tưởng Hồng Nhu lúc này mới biết lão đã làm hỏng đại sự như thế nào khi nhìn thấy lão ma tự nhét giẻ vào hai tai. Tưởng Hồng Nhu chợt hiểu tại sao Cơ Thạch luôn luôn căn dặn lão đừng tùy tiện hành động. Và bây giờ do Cửu Âm Công nếu có phát ra chỉ là gây hại cho Cơ Thạch, Tưởng Hồng Nhu đành dùng Cửu Âm Sáo như một thứ khí giới bình thường, hy vọng giúp phần nào cho Cơ Thạch!

Tưởng Hồng Nhu lao đến:

- Lão ma quả xảo quyết! Ta quyết liều chết với lão. Đờ!

Vút!

Véo... Véo...

Chính lúc đó, chưởng của Cơ Thạch và lão ma sắp chạm nhau Cơ Thạch bật kêu hoảng khi nhìn thấy Tưởng Hồng Nhu tự ý lao đến:

- Mau lùi lại nhị sư bá! Ôi chao! Không kịp nữa rồi!

Ầm!

Nội lực Tiên Thiên Chân khí đạt mức thượng thừa của Cơ Thạch và nội lực do Thiên Niên Hà Thủ Ô của lão Thạch ma đầu, đều là hai nguồn nội lực có những uy lực to lớn!?

Do đó sóng kinh tạo ra khi hai chưởng chạm nhau nào phải là những sóng kinh bình thường? Lập tức, Tưởng Hồng Nhu vì bị sóng kinh tác động phải loạng choạng ngã lui?

Và điều Cơ Thạch đang ngấm ngấm lo sợ liền xảy ra!

Lão Thạch bỗng rít lên một tiếng:

- Trúng!

Từ tay tả của lão, một đạo kiếm quang liền bật lóe giữa đêm đen, lao ngay vào Tưởng Hồng Nhu vẫn chưa ổn định cước bộ.

Véo... Véo...

Cơ Thạch kêu thét lên, hy vọng kịp đề tỉnh lão Tưởng, không cho lão Tưởng vô tình lọt vào quỷ kế của lão ma:

- Nhảy tránh, mau nhị sư bá! Đừng dùng Cửu Âm Sáo đón đỡ phi...

Chàng nói chưa hết câu đã thấy Tưởng Hồng Nhu theo bản năng vung tít Cửu Âm Sáo, đỡ ngay vào phi kiếm của lão ma Thạch.

- Đỡ!

Véo...

Cơ Thạch hầu như tuyệt vọng và chán chường khi nghe một âm sắc khô khan vang lên đúng như chàng vừa thâm tiên đoán.

Cạch!

Chàng lại quát một lần nữa khi phát hiện Tưởng Hồng Nhu cứ ngơ ngẩn thần hồn và nhìn Cửu Âm Sáo vừa bị phi kiếm của lão ma chấn gãy thành hai đoạn:

- Kìa nhị sư bá, chạy mau!

Miệng quát, hữu thủ của chàng cũng nhanh tốc chớp động.

Véo...

Choang!

Lão Thạch ma vẫn cười sằng sặc cho dù phi kiếm của lão định đoạt mạng Tưởng Hồng Nhu vừa bị Cơ Thạch dùng khoái kiếm ngăn lại:

- Thế nào, tiểu tử? Không còn Cửu Âm Công liên thủ liệu người chi trì được bao lâu, hả? Ha... ha...! Đỡ!

Vù... Vù...

Đã đến lúc phải dùng chân tài thực học để cùng lão ma sinh tử đấu, Cơ Thạch dù biết phần thắng không có nhiều, vẫn phải tận lực bình sinh hất kiếm ra:

- Lão chớ vội đắc ý. Xem kiếm!

Véo... Véo...

Ầm!Ầm!!

Lão ma bỗng đảo người, vừa lấy hai mảnh giẻ khỏi lỗ tai vì đã không cần đến vừa ngoác mồm gầm vang:

- Lão trọc mau nạp mạng!

Viu... Viu...

Một Đạo Kiếm Thượng Nhân từng được mọi người ngưỡng mộ, vì là một cao nhân chính phái vào lúc này đang dần để lộ ra những hành vi độc ác ngoài sức tưởng.

Đột nhiên lão muốn hạ thủ Chứng Quả đại sư, chứng tỏ lão chưa quên mối hận mà trước kia Chứng Quả đại sư đã vì ngăn chặn hành vi chiếm đoạt bí kíp Tử Khí khiến lão phải mang thương tích nhiều năm dài.

Cơ Thạch thêm phần nộ, định phát xạ kiếm khí giúp Chính Quả đại sư hóa giải những loạt ám khí lợi hại của lão ma. Bất ngờ một tiếng thét lạnh lạnh vang lên cùng với sự xuất hiện của một nữ nhân có đầu tóc để xỏa rối loạn:

- Lão ma đừng mong toại nguyện! Xem đây!

Từ tâm chưởng của nữ nhân nộ liền phát ra một ánh Tử Quang.

Vù...

Và những ngọn ám khí của lão ma định hạ thủ Chứng Quả đại sư liền bị ánh Tử Quang nộ đẩy bật đi.

Coong... Coong...

Lão Thạch đại ma đầu động nộ:

- Là người, Bạch Cúc? Tiện tỳ dám phản lại ta, phải chết!

Vù... Vù...

Nhưng, Cơ Thạch kịp lao đến với tràng cười sắc lạnh:

- Đủ rồi Bạch muội! Hãy nhượng lão cho ta! Nàng hãy mau mau tiếp trợ các phái.
Lão ma! Đỡ!

Véo... Véo...

Những tia kiếm khí của chàng vừa xuất hiện lập tức ngăn đỡ chiêu Tử Quang sát thủ của lão ma.

Ầm! Ầm!

Lão ma vụt gầm lên:

- Kiếm khí thượng thừa vẫn không thể giúp người thoát chết! Hãy xem đệ nhất ngươn Tử Khí!

Vù... Vù...

Cơ Thạch đột nhiên thay đổi đấu pháp. Chàng và kiếm cùng một lúc lao xuyên vào vùng Tử Quang của lão ma với tiếng quát thịnh nộ:

- Vị tất đã như lão nói! Xem đây!

Vút!

Véo... véo...

Kiếm khí bắn vọt ra, chạm thẳng vào vầng Tử Quang.

Ầm! Ầm!

Và lão Thạch có phần ngỡ ngàng khi nhìn thấy đã đến lúc tiếng chạm kinh vang lên thì toàn thân Cơ Thạch bỗng lóe lên một vầng kinh khí trắng lóa.

Đang ngỡ ngàng, lão phải vội nhảy lùi vì nghe Cơ Thạch quát:

- Chưa hết đâu! Đỡ!

Vút!

Véo... Véo...

Khí thế lao vào của Cơ Thạch khiến lão ma sinh nghi:

- Người liễu lĩnh thế sao? Nếu người có ý định cùng ta đồng qui ư tận là lầm rồi! Ta không ngốc như người tưởng.

Vút!

Với khinh thân pháp thượng thặng lão tránh những tia kiếm khí của chàng thật dễ dàng!

Cơ Thạch vội lao bám theo:

- Lão sợ hay sao mà không dám tiếp chiêu? Đỡ!

Véo... Véo...

Phát hiện lão phải hồi bộ, Tưởng Hồng Nhu bất ngờ từ phía sau lao vào lão ma:

- Nạp mạng!

Vù... Vù...

Do Cửu Âm Sáo đã bị phi kiếm chấn gãy, Tưởng Hồng Nhu đành phải vận dụng công phu Bạch Thạch môn, với những dấu chưởng tay mờ mờ ẩn hiện.

Đang đà nhảy lùi, lão ma thản nhiên quay người:

- Chỉ là một chiêu Bạch Thạch Thiên Thủ tầm thường thế sao? Đáng chết!

Vù... Vù...

Do nội lực thâm hậu hơn thập bội, tia Tử Quang của lão ma lập tức làm mờ đi những dấu chưởng tay do Tưởng Hồng Nhu thi triển.

Phản ứng của lão ma quá nhanh khiến Tưởng Hồng Nhu từ chủ động rơi vào bị động.

Luống cuống, Tưởng Hồng Nhu tìm cách dịch người tránh chiêu!

Vút!

Thế nhưng vẫn không kịp.

Ầm!

Thân thủ kém hơn, Tưởng Hồng Nhu vẫn bị dư kinh xô bật một phía.

Cơ Thạch giận dữ, gầm thét:

- Bạch Thạch Đại Phạt Thủ. Đỡ!

Ào... Ào...

Lão ma lại ung dung quay người đối diện với Cơ Thạch:

- Người đã hết chân lực vận dụng kiếm khí rồi sao? Càng hay! Đỡ!

Vù... Vù...

Không như lần đối đầu khi nãy giữa ánh Tử Quang và dấu chưởng tay to lớn Đại Phật Thủ, nếu lần khi nãy lão thắng vì Cơ Thạch cố tình nhân nhượng để dẫn dụ thì lần này kết quả lại khác.

Ầm!

Nhìn thấy Cơ Thạch không những không bị chấn lùi mà toàn thân chàng còn bất ngờ xuất hiện một vầng kinh khí chớp lóe bao bọc, lão kinh nghi:

- Người vẫn dám vận dụng Bạch Thạch Cang Khí, bất chấp chân nguyên sẽ hao tổn? Hay lắm! Người muốn chết, ta sẽ giúp người toại nguyên! Đệ nhị ngươn Tử Khí! Đỡ!

Vù... Vù...

Tia Tử Quang lần này xuất hiện với khí thế thật kinh nhân khiếp quỷ.

Cơ Thạch không ngần ngại tung người lao thẳng vào tia Tử Quang:

- Đỡ! Đỡ!

Tả kiếm phát xạ kiếm khí, hữu chưởng vẩy ra dấu chưởng tay Đại Phật Thủ, đấu pháp kiếm chưởng hợp tung của Cơ Thạch dường như làm cho sự lợi hại tăng cao bội phần.

Đúng như vậy!

Ầm! Ầm!

Cũng như khi nãy ngay khi hai tiếng chạm kinh vang lên, toàn thân Cơ Thạch lập tức bật lóe lên một vầng kinh khí kỳ lạ!

Chợt hiểu lão ma vụt kêu:

- Cang Khí Hộ Thân từ Tiên Thiên Chân Khí?

Cơ Thạch tung áp vào lão ma:

- Lão có nhận ra thì đã muộn. Xem chiêu!

Vút!

Ào... Ào...

Thủ tả kiếm trước ngực, Cơ Thạch vừa quát vừa đẩy ra hữu chưởng Bạch Thạch tạo ra một dấu chưởng tay to lớn uy hiếp lão ma!

Lão phát cuồng bật gào lên thật to:

- Người đã tìm thấy bí kíp Tiên Thiên ở đâu? Mau giao hoàn cho ta! Đỡ!

Vù... Vù...

Nhìn vằng Tử Quang vừa xuất hiện lập tức tỏa ra một phạm vi gần hai trượng vuông Cơ Thạch biết lão ma đang vận dụng tuyệt chiêu Tử Khí cuối cùng là đệ tam người. Tả kiếm của chàng liền phát động.

Véo... Véo...

Với những tia kiếm khí vừa xuất hiện tiếp trợ cho chuồng Bạch Thạch, vằng Tử Quang kia bỗng thu hẹp phạm vi.

Ào... Ào...

Véo... Véo...

Ầm! Ầm! Ầm!

Lão thu hẹp phạm vi uy lực tất phải có ý đồ, Cơ Thạch chỉ nhận ra điều đó khi chàng nghe Bạch Cúc bất ngờ hô hoán:

- Đề phòng lão ma phóng xuất Cương Ty Tàn Hồn Điệp.

Sư phụ của chàng, Mai Tuyết Tuyết, và Tưởng Hồng Nhu, cả hai vốn có ấn tượng sâu đậm về danh xưng của loại ám khí bá đạo này! Do vậy, khi nghe Bạch Cúc hô hoán, cả hai cùng quát lên giận dữ:

- Chính lão ma người đã sát hại sư phụ ta. Hãy đỡ!

- Vì mối hận của Cổ Huyết Thành, lão ma, đỡ!

Vù... Vù...

Ào... Ào...

Tưởng Hồng Nhu không ngờ là Mai Tuyết Tuyết với tấm thân tàn phế cũng lao đi, lão kinh hoảng hét gào:

- Mai muội chớ nên loạn động! Hãy lùi lại nào?

Lão Thạch ma có phần nào bất ngờ vì sự xuất hiện thêm nữa của một phụ nhân với hai chi dưới đã mất! Và khi nhận ra phụ nhân đó là ai, lão cười hiểm độc:

- Là người, Mai tuyết Tuyết? Hóa ra lần đó người chỉ bị tàn phế hai chân thôi sao! Vậy thì lần này để ta ra tay tế độ cho người vậy! Đỡ!

Vù... Vù...

Từ khi thấy sư phụ vì quá động nộ phải tự thân ra tay, Cơ Thạch đã vội lao đến.

Và kịp lúc lão ma phát kinh, Cơ Thạch liền gầm lên:

- Chính ta mới là người tế độ cho lão. Đỡ!

Vù... Vù...

Ào... Ào...

Ầm!

Có Cơ Thạch kịp can thiệp, cả Tưởng Hồng Nhu lẫn Mai Tuyết Tuyết nhờ đó tháo lui an toàn.

Chàng vận dụng toàn bộ chân lực lao tiếp vào lão ma:

- Hãy xem Bạch Thạch Cang Khí.

Ào... Ào...

Với toàn thân phát sáng trắng, Cơ Thạch lao vun vút như một quả cầu khí vào lão ma đang có phần kinh hoảng.

Khi đã rõ Cơ Thạch nhờ bí kíp Tiên Thiên Chân Khí đã luyện đến mức thượng thừa là Cang Khí Hộ Thể, lão ma tự biết yếu thế nên luôn tìm cách tránh chạm chiêu!

Lão vừa nhảy lùi vừa vẩy nhanh tả thủ:

- Để xem ngươi còn đắc ý được bao lâu. Xem ám khí!

Viu... Viu...

Ám khí Cương Ty do lão sau này tự chế luyện và đã từng phân phát cho bọn Khiêm Hạ như đã xảy ra, tuy không đạt mức lợi hại như Cương Ty Tàn Hồn Điệp nhưng dẫu sao cũng là loại ám khí có công dụng xuyên phá lớp cang khí thượng thừa. Biết rõ điều này, tả kiếm của chàng liền phát xạ những tia kiếm khí.

Véo... véo

Những tia kiếm khí lập tức đánh bật những ngọn ám khí kìa.

Không lấy đó làm sợ, lão ma lại tiếp tục vẩy tay, ném ám khí:

- Vẫn chưa hết đâu! Đờ!

Viu... Viu...

Phải liên tục vận dụng kiếm khí để đối phó những ngọn ám khí, chưởng Bạch Thạch Cang Khí của chàng vì thế mất dần độ phát sáng.

Ở bên ngoài nhìn vào, Bạch Cúc hô hoán:

- Lão muốn tiêu hao nguyên khí của ca ca! Đừng mắc lừa lão.

Lập tức, lão ma giận dữ gầm lên:

- Tiện tỳ! Ngươi chán sống thật rồi. Hãy nạp mạng!

Vù... Vù...

Không kịp lao đến tiếp trợ cho Bạch Cúc, Cơ Thạch vội kêu:

- Hãy lùi mau, Bạch muội!

Không chờ cho Cơ Thạch nhắc, Bạch Cúc tự biết thân đang tìm cách thoái lui!

Bất ngờ từ phía sau Bạch Cúc có tiếng quát vang lên...

oOo